

4219 ^{26/2} 24: 1. Beh. af F. t. L. indeholdende nogle Ændr. i L. om Kirkers Bestyrelse m. m. 4220

Ogsaa Lovforslagets § 21 foreslaas ændret. Bestemmelsen om, at ikke selvejende Kirker, der ejes af flere, altid skal have en Repræsentant, som er befuldmægtiget til at modtage Meddelelser paa Kirkens Vegne, har det vist sig vanskeligt at faa overholdt. Det foreslaas nu, at naar Kirketiendejeren ikke vælger en befuldmægtiget, skal Overtilsynet udnævne en Kirkeværge, saaledes at man altid ved, hvor man har at henvende sig.

Endelig foreslaas der en Tilføjelse til Lovens § 22, 7de Stykke. For at ikke en enkelt Tiendejer skal stille sig i Vejen for, at Kirken overgaar til Selveje, foreslaas det, at naar over Halvdelen af Tiendejerne forlanger det, skal Forholdet afløses.

Alle disse Ændringer finder jeg er Forbedringer, og jeg skal anbefale dem til Vedtagelse.

Dernæst foreslaas der nogle Ændringer i Lov om Vedligeholdelse af Kirker og Kirkegaarde.

I Lovens § 25, 6te Stykke, bestemmes det, at ekstraordinær Indtægt ved Salg af Gravsteder skal henlægges for at anvendes til Udvidelse af eller til Arbejder ved Kirkegaarden, og det foreslaas nu i det foreliggende Lovforslag, at naar Forholdene taler derfor, kan Ministeriet give Tilladelse til, at disse Midler indgaar i Kirkens Kasse.

Til Lovens § 34 foreslaas der den Ændring, at Fristen for Paaanke af en Synsudsættelse, der hidtil er sat til en Maaned efter Synets Afholdelse, ændres saaledes, at den regnes fra det Tidspunkt, da Provstiuvalgets Afgørelse er meddelt de paa-gældende. Dette maa findes rimeligt, da de, som skal udføre Arbejdet, jo ingen Indflydelse har paa, hvor lang Tid Provstiuvalget lader gaa hen.

Endelig foreslaas der tilføjet den Bestemmelse til Lovens § 37, at hvis Kirkeejeren udviser vedvarende Forsømmelse med at opfylde Synets Bestemmelser om Kirkens eller Kirkegaardens Vedligeholdelse, kan Kirkeministeren bestemme, at Kirken skal overgaa til Selveje. Jeg finder det rimeligt, at man paa denne Maade kommer ud over en Kirkeejers Vrangvillie, saa ogsaa denne Ændring kan jeg anbefale.

Endelig foreslaas der nogle Ændringer i Lov om Sognebaandsløsning og Brugen af Kirkerne af 30. Juni 1922.

De foreslaaede Ændringer til §§ 2 og 5 gaar ud paa at ophæve nogle Bestemmelser angaaende Præstens Ansvar for Ægteskabsbetingelsernes Tilstedeværelse, da dette Ansvar efter Ægteskabsloven nu paahviler den borgerlige Myndighed. Ligeledes foreslaas det at ophæve nogle Bestemmelser om Lysning forud for kirkelig Vielse og om kirkelig Indvielse af et for borgerlig Myndighed indgaaet Ægteskab, da de paa-gældende Bestemmelser maa anses for at være afløst af Ægteskabslovens Regler.

I Lovens § 12 bestemmes det, at Valgmenighedsmedlemmer har Ret til at fradrage deres Bidrag til Valgmenigheden i de Ydelser, som paalignes dem, men dette har i visse Tilfælde ført til, at en Valgmenighed kan blive fuldstændig fri for at yde noget til Kirkens Opvarmning, Belysning og Rengøring. Da det er rimeligt, at de beholder denne Pligt, som de altid har haft, foreslaas det nu, at det Beløb, som Valgmenigheden skal udrede i det nævnte Øjemed, ikke maa medregnes i det Fradrag, som er hjemlet dens Medlemmer. Denne Ordning vil maaske nok volde en Smule praktisk Ulejlighed, idet Valgmenighederne jo saa maa føre selvstændigt Regnskab over, hvad der medgaar til Kirkens Opvarmning, Belysning og Rengøring, men da der jo paaføres Kirken en ekstra Udgift ved, at den benyttes af en Valgmenighed, er det rimeligt, at denne bærer den paa-gældende Udgift.

Til Lovens § 14 foreslaas tilføjet en Bestemmelse om Frimenighedspræsters Ret til at forrette Begravelse for Medlemmer af Folkekirken. Det maa findes rimeligt, at den Præst, som har Biskoppens Tilladelse til at prædike og forrette Daab og Nadver, ogsaa faar Tilladelse til at forrette Begravelser for Medlemmer af Folkekirken, naar det ønskes af de paarørende. Jeg kan anbefale denne Ændring.

Endvidere foreslaas der tilføjet en Bestemmelse i Lovens § 17 om, at den Betaling, som en Frimenighed skal yde for Brug af Kirken, fastsættes af Kirkens Overtilsyn efter Forhandling med Menighedsraadet og Frimenighedens Bestyrelse. Det er rimeligt, at der ogsaa skal føres Forhandlinger med Frimenighedens Bestyrelse, da det er den, som den økonomiske Byrde vil komme til at paahvile. Det fore-